

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 54. In quo loco & quibus sumptibus facienda inquisitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

alicubi statuta municipalia habeant quoad pœnas aliud, illi standum asserit Reiffenst. *h. t. n. 223.*

Quaest. 53. Num in inquisitione speciali interrogari possit de sociis.

R Esp. Præterea, quæ desuper responderi solent *L. 2. r. 18.* inquirere potest Judex in socios criminis in casibus, in quibus licita est interrogatio de sociis, quos enumeratos vide per *Glof. in L. fin. c. de accusat. Marant. l. c. n. 178.* De cætero dictum socii criminis non est sufficiens ad inquirendum de socio, ubi fama de eo non præcessit, quia socii criminis non sunt personæ honestæ, nec fide dignæ, nec faciunt iudicium sufficiens ad torturam, & inquisitio non fit, nisi præcedente fama vel iudicis, *Marant. l. c. n. 23.* neque socii criminis, utpote hoc ipso criminosis, non possunt esse testes. *6. personar. de test. c. 1. de confess.* nisi tamen sint crimina excepta, aut talia, quæ ex natura socium, requirant, *Reiff. h. t. n. 231. & 232.*

Quaest. 54. In quo loco & quibus sumptibus facienda inquisitio?

1. **R** Esp. Ad primum: Inquisitio facienda est in loco, ubi reus laborat infamia, *Pirh. n. 57. not. 3. Arg. c. qualiter & quando. 24. h. t. ibi enim melius inquiri potest de vita & accusatione alicuius, ubi moratus est. c. 3. de elect. c. 3. & seq. de presump.* Et potest quis esse infamatus in uno loco, & non in alio. Unde inquirendum in loco, ubi laborat infamia, *Pirh. l. c.*

2. **R** Esp. Ad secundum: Fit ea sumptibus fisci, *Marant. l. c. n. 208.* cum *Andr. de Iernia.* Unde, dum dicit *Pirh. h. t. n. 53. not. 2.* quodd, si inquisitores sint in loco, ubi inquisitio propriis sumptibus vivere debeant, alioquin modicos sumptus suppeditare paratis, ad quos divertunt, quos ipsis non debent; non loquitur de Inquisitoribus in inquisitione simplici criminali, sed de inquisitoribus ex officio talibus in inquisitione generali adhiberi solitis.

Quaestio 55. An & qualiter cesset inquisitio, per supervenientem accusationem?

1. **R** Esp. Primò: Dum antequam Judex formet inquisitionem, apparet citatus offensus, isque interrogatus, num velit procedere ad accusationem, declarat, quodd sic, impeditur inquisitio. *Marant. p. 6. tit. inquis. n. 38.* cum remedium ordinarium, quale est accusatio, cessare faciat seu impediatur extraordinarium, quale est inquisitio, juxta *L. in provinciali. ff. de oper. nov. nunc.* dicitque *Marant.* cum *Bald. in L. ea quidem. in fin. Bart. in L. 3. §. fin. ff. de adulter.* in tantum id esse verum, ut etiam cotam alio Judice possit fieri accusatio, & impediri cæpta inquisitio coram alio. Nihilominus

2. **R** Esp. Secundò limitando id ipsum variè: ac primò quidem, accusator superveniens non facit cessare inquisitionem in casibus, in quibus specialiter de jure vel per statutum (uti hodieum etiam communiter permittitur) licitum est inquiri in criminibus, v. g. in crimine lætæ majestatis, aliisque casibus, de quibus *Glof. & DD. in L. 2. §. si publico. ff. de adulter.* cum remedium unum ordinarium non tollatur per aliud ordinarium, *Marant. n. 39. & 40.* Secundò, quando inquisitus datâ operâ asseclaret & procuraret, ut ab aliquo accusaretur cotam alio Judice, ad effectum impediendi inquisitionem, *Marant. n. 41.* cum *Bald. & aliis.* Tertiò,

cum Judex, antequam inquireret, interrogasset offensum, an vellet accusare, & is respondisset, quod non, *Marant. n. 42.* eò quodd ut *Bald. in L. accusationem. c. qui accusare non poss. col. 1. Alex. in addit. ad Bart. in L. 3. §. fin. ff. de adulter.* Quartò, quando processum super inquisitione etiam post accusationem reo nihil opponente, Secus, si is opposuit, *Marant. n. 43.* cum *Bald. in L. 1. c. de furtis.* Quintò, si qui accusat, prius denuncialet Judici, quodd procederet ad inquirendum, contra talem, quia haberet suspectum de crimine, ac proinde non supersederet accusatione, *Marant. n. 44.* cum *Speculat. tit. de inquis. §. nunc videndum. v. ult.* Sextò, quando Judex videret accusationem suspectam, v. g. propter collusionem, *Marant. n. 45.* cit. aliis. Septimò, si accusator fuit causa promovendi inquisitionem, ut quia ad ejus inquisitionem fuit formata inquisitio, cum tunc videatur elegisse viam inquisitionis, *Marant. n. 46.* cum *Baldo in L. ea quidem. c. de accusat. col. fin. & Bart. in L. 3. §. fin. ff. de adulter. col. 2.* Octavò, si probationes receptæ super inquisitione; cum accusatio illis superveniens non tollat effectum earum, sed ea remaneant in suo robore ad puniendum delictum, *Marant. n. 47.* Ac denique non procedit de jure canonico, secundum quod inquisitio est remedium ordinarium; cum Judex possit inquirere, etiam non monito offenso ad accusandum, *Marant. num. 48.* cum *Card. in Clem. sepe §. fin. de V. S. q. 3.*

Quaest. 56. An & qualiter validetur inquisitio inepta per confessionem rei?

R Esp. Ad hoc breviter *Marant. l. c. n. 208.* *Reff. Angel. cõs. 178.* quod incipit *visit. actus,* cuius esse, ut absolvarur inquisitus, & denuo postea ipse inquiratur.

Quaest. 57. Quæ pœna puniatur delictum detectum & probatum via inquisitionis.

1. **R** Esp. Primò: Reum per viam inquisitionis convictum, vel crimen confessum potest Judex de jure canonico condemnare ad pœnam extraordinariam, seu pœnam tali crimini ordinariè statuta mitiorem consideratis personæ delinquentis meritis, & qualitate excessus, (nisi sit tale crimen, quod propter irregularitatem, quam incurrit, ordinis executionem, aut beneficii retentionem etiam post peractam pœnitentiam impediret, v. g. homicidium, simonia; vel etiam, ut de *Lugo de jurè & justitia d. 37. n. 69.* nisi crimina sint notoria, prout hæc expressè statuuntur *c. inquisitionis. h. t.*) ex hac ratione suadente hanc moderationem seu mitius agendum, cum non sit pars, quæ pœnam urgeat. Non tamen ad id tenerur Judex, cum *c. inquisitionis.* non dicatur: *debet vel tenetur.* sed *poterit judicantis discretio moderari pœnam:* ac ita tenent *Abb. in c. super de confess. n. 10. & Gonzal. ibidem n. 7.* Quin etiam contrarium esse de consuetudine communi tribunalium ecclesiasticorum: contra de *Lug. & Marant. p. 4. n. 36.* dum absolutè pronunciant de jure canonico non totam pœnam, sed ordinariè mitiorem esse imponendam; vicijus etiam in foro ecclesiastico condemnatur reus inquisitus convictus vel confessus ad pœnam juris ordinariæ, præsertim ubi qualitas delicti id exigit, ad exemplum & terrorem aliorum; testantur *Gonzal. l. c. n. 11.* *Reiff. h. t. n. 220.* qui etiam pro confirmatione hujus consuetudinis tanquam rationalis citat. *c. fin. de celebrat. missar.* dum ibi Sacerdos per viam